

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **J.S.** bývajúcej v H., zastúpenej JUDr. P. B., advokátom so sídlom v R., proti žalovanému **P.K.**, bývajúcemu v H., zastúpenému JUDr. E., advokátkou so sídlom v B., **o zaplatenie 1 694,55 €** (51 050 Sk), vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 8 C 227/2004, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. februára 2010 sp. zn. 17 Co 272/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a**.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy dovolacieho konania 106,49 €. pozostávajúce z trov právneho zastúpenia k rukám JUDr. P. B., advokáta so sídlom v Rimavskej Sobote, Hviezdoslavova č. 3, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Rimavská Sobota rozsudkom z 28. marca 2008 č.k. 8 C 227/2004-133 v znení opravného uznesenia z 12. júna 2008 č.k. 8 C 227/2004-151 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni do 3 dní 51 050 Sk s príslušenstvom a v rovnakej lehote jej nahradiť trovy konania. Vychádzal z toho, že 16. augusta 1998 uzavrel manžel žalobkyne A...S.. (ako predávajúci) so žalovaným (ako kupujúcim) kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol majetkový podiel A.S. v Poľnohospodárskom družstve K. za kúpnu cenu 51 050 Sk, ktorá mala byť predávajúcemu vyplatená do 31. decembra 2003. Výsledkami vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa preukázané, že kúpna cena v tejto lehote nebola uhradená. Zistil tiež, že A...S.. nebol členom družstva, avšak v dôsledku vnesenia pôdy a živého inventáru do družstva bol oprávnenou osobou v procese transformácie tohto družstva [§ 15 písm. c/ zákona č. 42/1992 Zb. o úprave majetkových vzťahov a vyporiadaní

majetkových nárokov v družstvách (ďalej len „zákon č. 42/1992 Zb.“)]. Žalobu, ktorou sa žalobkyňa (právna nástupkyňa po jej zomrelom manželovi A... S.) domáhala zaplata kúpnej ceny, považoval súd za opodstatnenú, a preto jej vyhovel s poukazom na ustanovenia § 460, § 517 ods. 2, § 579 ods. 2 a § 588 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 20. augusta 2008 sp. zn. 17 Co 214/2008 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietol; žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania. V odôvodnení uviedol, že v konaní bolo potrebné posúdiť, o akú zmluvu išlo v prípade „kúpnej zmluvy zo 16. augusta 1998“ a či tento právny úkon bol platný. Ak by sa podľa § 4 zákona č. 42/1992 Zb. A...S. stal oprávnenou osobou a nebol členom družstva, mohol by podľa § 13 ods. 2 a 3 zákona č. 42/1992 Zb. požiadať o vydanie majetkového podielu. Ak by požiadal o vydanie majetkového podielu do 29. februára 1996, postupovalo by sa v zmysle § 33b zákona č. 42/1992 Zb. v spojení s § 13 ods. 2 tohto zákona, inak by získal už len družstevné podielové listy podľa § 17a ods. 1 zákona č. 42/1992 Zb. Keďže družstevné podielové listy vydané neboli, nemohol ich A...S. previesť na žalovaného. Zákon č. 42/1992 Zb. v znení účinnom do 16. augusta 1998 umožňoval oprávnenej osobe nakladať s majetkovým podielom len spôsobom uvedeným v § 13 (oprávnená osoba mohla iba požiadať o vydanie majetkových podielov). Z toho odvolací súd vyvodil, že ak majetkový podiel nebol prevoditeľný a k vydaniu družstevných podielových listov nedošlo, potom zmluva zo 16. augusta 1998 je podľa § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka neplatná (jej predmetom je nemožné plnenie). Neplatná je ale tiež v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, lebo je nezrozumiteľná – nevyplýva z nej, čo je jej predmetom, či ide o kúpnu zmluvu alebo zmluvu o postúpení pohľadávky (chýba presné označenie pohľadávky, dlžníka i veriteľa). Na základe neplatnej zmluvy nevznikla žalovanému povinnosť poskytnúť A... S. peňažné plnenie. Ak aj žalovaný na základe zmlúv uzavretých neskôr s Poľnohospodárskym družstvom K. „v likvidácii“ získal určitý majetok, nezískal ho na úkor žalobkyne, preto ním získaný majetok nemohol byť považovaný za bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Odvolací súd z týchto dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa, ktorý bol založený na nesprávnom právnom posúdení veci, zmenil tak, že žalobu zamietol. V zmysle § 224 ods. 1 O.s.p. a 142 ods. 1 O.s.p. priznal úspešnému žalovanému náhradu trov konania

Na dovolanie žalobkyne Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo 6. augusta 2009 sp.zn. 3 Cdo 327/2008 rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie. Pri riešení otázky, či majetkový podiel je alebo nie je právne dovoleným predmetom plnenia, dovolací súd vzal na zreteľ na to, že zákon č. 42/1992 Zb. nezakazuje prevod majetkového podielu. Z toho, že osobitne upravuje režim vydania majetkového podielu (viď § 13 zákona č. 42/1992 Zb.), nemožno vyvodit', že sú neprípustné iné spôsoby nakladania s touto majetkovou hodnotou. Súdna prax vychádza z toho, že majetkový podiel sa nestáva spôsobilým predmetom právnych úkonov až splnením zákonných predpokladov na vydanie majetkového podielu. Akceptuje sa prechod majetkového podielu oprávnenej osoby na jej dedičov (viď napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 49/2005 uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 68/2006). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu nie je dôvod nepripustiť aj jeho (zmluvný) prevod. Pokiaľ sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil so skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa, a teda aj so zistením, že majetkový podiel bol oprávnenému A... S. ako nečlenovi družstva vypočítaný pri transformácii družstva a že Poľnohospodárske družstvo Kraskovo mu nevydalo podielnícke listy, nemôže byť správny právny záver odvolacieho súdu o neplatnosti zmluvy zo 16. augusta 1998 z dôvodu právnej nemožnosti v nej dohodnutého plnenia (§ 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Takto zistený skutkový stav neopodstatňuje záver, že je právne neprípustný iný spôsob nakladania s majetkovým podielom oprávnenej osoby, než ten, ktorý vyplýva z § 13 zákona č. 42/1992 Zb. Sama skutočnosť, že zmluva o odplatnom prevode majetkového podielu je označená ako kúpna zmluva, nevedie ešte k záveru o nezrozumiteľnosti tejto zmluvy a nezakladá bez ďalšieho neplatnosť tohto právneho úkonu v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok spočíval na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Po vrátení veci a jej opakovanom prerokovaní Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo 17. februára 2010 sp. zn. 17 Co 272/2009 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania 301,04 €. Vychádzal z toho, že zmluva zo 16. augusta 1998, ktorú uzavrel manžel žalobkyne A...S.. so žalovaným, predmetom ktorej bol majetkový podiel A.S. v Poľnohospodárskom družstve K. za cenu 1 694,55 € (51 050 Sk) je typom záväzkovo právneho vzťahu uzavretého v zmysle § 51 Občianskeho zákonníka (tzv. inominátnou zmluvou). Nebohý A... N. povinnosť zo zmluvy (previesť majetkové právo) na žalovaného splnil, čo vyplýva nadväzne z dohody,

ktorú žalovaný (ako kupujúci) uzavrel s Poľnohospodárskym družstvom K. (ako predávajúcim) o zaplatení kúpnej ceny za prevádzané nehnuteľnosti formou započítania vzájomných pohľadávok (kúpnej ceny voči pohľadávkam z transformácie družstva, ktoré žalovaný získal od oprávnených osôb, aj od A.S.). Žalovaný si však povinnosť zo zmluvy voči A... N. ani voči žalobkyni (právnej nástupkyni A.N.) v dohodnutej výške 1 694,55 € nespľnil, preto odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bolo žalobe vyhovené vrátane úrokov z omeškania za vecne správne. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. Uviedol, že žalobkyňa v konaní nemala spôsobilosť byť účastníčkou konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.) a napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zdôraznil, že manžel žalobkyne A...S.. nemohol 16. augusta 1998 predávať pohľadávku likvidného zostatku žalovanému (Poľnohospodárske družstvo K. vstúpilo do likvidácie 1. mája 1997), lebo táto nebola zistená a preto nie je spôsobilá byť predmetom prevodu (právneho úkonu). Podľa názoru dovolateľa po vstupe družstva do likvidácie nemohlo dôjsť k postúpeniu (prevodu) pohľadávky za majetkový podiel – resp. podielu na likvidačnom zostatku na žalovaného. Predmetná zmluva je neplatná, plnenie z nej je nemožné, v skutočnosti neexistovalo a A...S.. nebol spôsobilý nakladať s predmetom zmluvy. Z uvedených dôvodov ani žalobkyňa nemohla nadobudnúť predmetné práva na základe dedičskej postupnosti.

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že uplatnené dovolacie dôvody nepovažuje za dôvodné. Navrhla neopodstatnene podané dovolanie zamietnuť a priznať jej mu náhradu trov dovolacieho konania 106,50 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (viď § 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

V danom prípade dovolaním žalovaného nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale taký potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné, a nejde ani o potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. Odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí neodchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Z týchto dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalovaného nie je podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

Dovolanie žalovaného by mohlo byť procesne prípustné (i dôvodné), len ak by konanie, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, bolo postihnuté niektorou zo závažných procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre odvolací súd z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa preto neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale zaoberal sa tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. (tzv. vady zmätočnosti). Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej

istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Treba uviesť, že z hľadiska § 237 O.s.p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky procesných väd taxatívne vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Iné vady (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), i keby k nim v konaní došlo a prípadne aj mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ale ani samotné nesprávne právne posúdenie veci opierajúce sa o dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z procesných väd v zmysle § 237 O.s.p. ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je pritom významný subjektívny názor účastníka, že v konaní došlo k takejto vade, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných väd.

Dovolateľ existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 písm. a/, c/ až g/ O.s.p. netvrdil a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkaných nesprávností, ktorých sa mali dopustiť súdy oboch nižších stupňov, sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou či ten, kto v konaní vystupoval ako účastník na strane žalobcu, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

1. Dovolateľom namietaná vada podľa § 237 písm. b/ O.s.p. bola založená na tvrdení, podľa ktorého žalobkyňa Júlia Slováková nemala spôsobilosť byť účastníčkou konania.

Dovolací súd vo všeobecnosti poukazuje na to, že spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva. V sporovom konaní zákon za účastníkov konania označuje žalobcu a žalovaného (§ 90 O.s.p.); žalobcom je ten, kto podal žalobu a žalovaným ten, koho žalobca v žalobe za

žalovaného označil, a to bez ohľadu na to, či takto označený žalobca je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (t.j. či mu svedčí hmotnoprávna vecná aktívna legitimácia). Ak účastník konania (fyzická osoba) stratí spôsobilosť byť účastníkom konania v dôsledku smrti, súd pokračuje v konaní s dedičmi účastníka konania (§ 107 ods. 1, 3 O.s.p.). Dedičia ako univerzálni právni nástupcovia vstupujú do postavenia poručiteľa (pôvodného účastníka konania) priamo zo zákona a súd o ich vstupe do konania nerozhoduje. V prípade univerzálnej sukcesie neprichádza do úvahy postup podľa § 92 O.s.p. (viď R 33/ 1994, obdobne tiež Krajčo, J. a spol.: Občiansky súdny poriadok, komentár, I diel, EUROUNION Bratislava, 2010, str. 439). Spôsobilosti byť účastníkom zodpovedá spôsobilosť mať práva a povinnosti v zmysle § 7 OZ a § 8 OZ (t.j. právna subjektivita a spôsobilosť na právne úkony). Okamihom narodenia má každá fyzická osoba spôsobilosť na práva a povinnosti (právnú subjektivitu), smrťou právna subjektivita fyzickej osoby zaniká. Spôsobilosť fyzickej osoby vlastnými právnymi úkonmi nadobúdať práva a povinnosti vzniká v plnom rozsahu plnoletosťou. Účastníčke konania žalobkyni (J. S.) i žalovanému ako dospelým a žijúcim fyzickým osobám zákon priznáva právnu subjektivitu, ich pozbavenie alebo obmedzenie nebolo preukázané žiadnym súdnym rozhodnutím, preto je potrebné vychádzať zo stavu, že títo majú aj spôsobilosť byť účastníkmi občianskeho súdneho konania (§ 19 O.s.p.). Z uvedených dôvodov konanie netrpí vadou podľa § 237 písm. b/ O.s.p.

2. Pokiaľ obsah dovolacích námietok smeroval tiež k spochybneniu právneho posúdenia veci odvolacím súdom v napadnutom rozsudku (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Súd ale právnym posúdením veci neodníma účastníkovi konania možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 112/2001 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 43/2003 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 50/2002 uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 1/2003). Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je Najvyšším súdom Slovenskej republiky považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), čo

však nie je tento prípad. Zároveň je ale zhodne zastávaný názor, že (ani prípadné) nesprávne právne posúdenie vecí súdmi nižších stupňov nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., lebo (ani prípadným) nesprávnym právnym posúdením vecí súd účastníkovi konania neznemožňuje realizáciu žiadneho jeho procesného oprávnenia (viď napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 102/2004, sp. zn. 2 Cdo 282/2006, sp. zn. 3 Cdo 174/2005, sp. 4 Cdo 165/2003, 7 Cdo 26/2010). I keby dovolacie námietky napádajúce správnosť právneho záveru súdov o neplatnosti zmluvy (z dôvodu neexistujúceho predmetu zmluvy, nespôsobilosti prevodu predmetu zmluvy, nemožnosti prevodu predmetu zmluvy veriteľom na žalovaného), boli prípadne aj opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného hľadiska neposudzoval), dovolateľom vytýkané okolnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladali by ale prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodit' zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods.1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Trovy konania v danom prípade spočívajú v odmene advokáta za právnu službu, ktorú poskytol žalobkyni vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu žalovaného z 3. augusta 2011 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Sadzbu tarifnej odmeny dovolací súd stanovil podľa § 10 ods. 1 tejto vyhlášky vo výške 81,33 €, čo s náhradou výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu (§ 16 ods. 3 vyhlášky) 7,41 € a 20% DPH (§ 18 ods. 3 vyhlášky) 17,75 €, predstavuje spolu 106,49 €.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 28. mája 2012

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :
Hrčková Marta